కొండచిలువ

మంథా వెంకట సుబ్బారావు

జూను నెల - రాళ్ళు బద్దలయేటంత వేడిలో రోజల్లా ఎండకాసింది. సాయంత్రం అయిదయినా వేడి ఏమాత్రమూ తగ్గలేదు. రావిచెట్టు నీడ పడమర నించి తూర్పుకి జరిగింది.

అందమైన ముఖమ్మీద నల్లటి పుట్టుమచ్చ ఉన్నట్టు పట్నంలోని పెద్దబజారులో ఆ రావి చెట్టుంది. ఆ చెట్టు కింద ఎప్పుడూ కనీసం పది రిక్షాలు, రెండు పాత జట్కాలూ ఉంటాయి. కొరడా దెబ్బలవల్ల ఏర్పడ్డ గాయాల మీద వాలే ఈగలని తోకలతో తోలుకుందుకి వృధా ప్రయత్నం చేస్తూ, యజమాని వేసిన గుప్పెడు పచ్చగడ్డిని నెములుతూ ఎముకలూ, చర్మం తప్ప కండలేని రెండు గుర్రాలూ, ఈ నరకం వదిలి త్వరలోనే స్వర్గం చేరుకోబోయే జీవులలా కనిపిస్తున్నాయి.

పచ్చగడ్డి మోపుల్ని తెచ్చి, వాటిని చిన్న కట్టలుగా కట్టి అక్కడే అమ్మే యువతుల శరీరపు ఒంపులని చూస్తూ ఎండని మరిచిపోతారు అక్కడ టీ తాగడానికి మూగే అలగాజనం.

'టీ' ఇవ్వడానికి ఆ రావిచెట్టు నీడనే వుంది తిరపతిగాడి టీ దుకాణం. పొద్దున్న నాలుగు నుంచి రాత్రి పది వరకూ తెరచే వుంటుంది. ఆ దుకాణాన్ని తెరవడానికీ, ముయ్యడానికీ తలుపులు లేవు. చెట్టు నీడ ఎటు జరిగితే అటు జరుగుతుంది దుకాణం. బొగ్గుల కుంపటి, దానిమీద మరిగే టీతో అల్యూమినియం కెటిల్ నీళ్ళతోనూ, పది పన్నెండు గ్లాసులతోనూ నిండిన ఒక చిన్న బకెట్టు, మకిలిపటిన గాజు అద్దాలతో ఒక టిన్ రేకుల డబ్బాలో బన్ రొట్టెలు.... ఇవీ వాడి టీ దుకాణం భాగాలు.

డబ్బామూత తెరిచినప్పుడల్లా లోన విందారగించిన ఈగలు బైటికొస్తాయి. బైట ఆకలితో ఉన్నవి లోనికి వెళ్తాయి. మరిగి మరిగి బురదగుంట నీటి రంగుకి మారిన కెటిల్‌లోని 'టీ' రుచి, చంపడానికి శక్తిని పోగొట్టుకున్న గరళం రుచిలా ఉంటుంది.

తిరపతి జుత్తుకున్న నూనెతో కలిసి, చెంపలమీదుగా కారిన చిక్కటి, నల్లటి చెమట, టీ లోనూ, బన్నుల మీదాపడి వాటికి ప్రత్యేకమైన రుచి (విస్కీలో సోడా కలిపినట్టు) కలిగిస్తోంది.

ఆ రావిచెట్టు కిందే టీదుకాణం పక్కన ఉంది ఎల్లమ్మకొట్టు - ఆ రావిచెట్టు పుట్టినప్పట్నించి ఎల్లమ్మ అక్కడే కూచుంటోంది. నేలమీద పాతగుడ్డ పరిచి దాని మీద వంతులుగా పేరుస్తుంది, పేరు సెనగలూ, పనస లొనలూ, బెల్లం జీళ్ళు, మురుకులూ, చేగోడీలూ, జంతికలూ, వాటి మీదకి దాడిచేసే ఈగల్ని, ఏనుగ చెవిలా ఊగే పాత తాటాకుల విసన కర్రతో తోలడానికి ప్రయత్నిస్తూ కునుకుపాట్లు పడుతూ ఉంటుంది. నుదుట రూపాయి కాసంత కుంకంబొట్టు. చెవులకి పెద్ద తొళ్ళతో దుద్దులు, ముక్కుకి పెద్ద బంగారు నత్తు, చేతులకి వెండి కడియాలు, కాళ్ళకి వెండి చుట్లు. కాలివేళ్ళకి మట్టెలు, మెడలో ఎర్ర పగడాల దండ, నల్ల పూసల సౌరు, ఒంటి మీద మాసిన ఎర్రచీర. ఏనుగ తోలులా నలుపు దేరిన చర్మం ముడుతలుపడి. దగ్గరకి వెళ్తే ఎండుచేపల వాసన.......ఈ రూపంలో ఎల్లమ్మ పేదరాశి పెద్దమ్మలా కనిపిస్తుంది.

ఇంత మంది ఆ చెట్టుకింద మసలడం వల్ల వాళ్ళు తినగా పారేసిన వస్తువులు, గడ్డి, గాదరా, టీ దుకాణం కడుగుడు నీళ్ళు, మురికి కాలువలో చేరి, మురిగి, విపరీతమైన దుర్గంధాన్ని ఉత్పత్తి చేస్తున్నాయి. అప్పుడప్పుడు కార్పొరేషన్‌వాళ్ళు పట్నం మొహానికున్న ఇలాటి మచ్చల్ని పోగొట్టడానికి డీడీటీ కొట్టి దోమల్ని తరిమేసినట్టు వీళ్ళని తరమడానికి ప్రయత్నిస్తారు. దోమలకి డీడీటీ అలవాటయినట్టు వీళ్ళకి ఆ రెయిడ్లు జీవితంలోని భాగాలయి పోయేయి. ముందుగానే పోలీసప్పలస్వామి నించి కబురందుకున్నవాళ్ళు క్షణంలో మాయమయి తరవాత మళ్ళీ ప్రత్యక్షమవుతారు. ఇది నరకం.

నరకాని కెదురుగానే స్వర్గం వున్నట్టు ఆ రావిచెట్టుకీ, దాని పరివారానికీ ఎదురుగా వుంది పట్నంలోని టాప్ షాపింగ్ సెంటరు.

అద్దమంత నునుపుగా, గోదావరంత వెడల్పుగా, చీకటంత నల్లగా వుంది విశాలమైన మెయిన్ రోడ్డు స్వర్గానికీ, నరకానికీ మధ్య. ఆ రోడ్డుని ఆనుకొని ఉన్నాయి పాలరాతి గచ్చులతో, అద్దాల తలుపులతో, రంగు రంగుల బిళ్ళ పెంకు లతికించిన గోడలతో, రెండునించీ, నాలుగు వరకూ అంతస్తులతో సరికొత్తగా కనబడే కాంక్రీటు భవనాలు, వాటి ముఖాల కున్నాయి నియాన్ దీపాల సైన్ బోర్డులు. ఆ మేడల తలలకి ఉన్నాయి. ప్రకటనల అర్ధనగ్నపు స్త్రీల చిత్రాలు "మేం వేసుకుంటున్న బ్రాలనే వాడండి వంపుల సొంపులు నిండబడాలంటే" "డెవిల్‌నే వాడండి" చిరునవ్వులో అర్ధనగ్నపు సుందరులు, ముఖానికి చిరునవ్వు తగులుకొని.

బట్టల దుకాణాల మేడలలో, షో కేసులలో ఉన్నాయి మట్టిబొమ్మలు, సిల్కు, షిఫాన్, జార్జెట్, నైలెక్స్, వోయిల్, తదితర రకాల చీరలూ, రవికలూ, రోజు కొక చీరా, పూటకొక రవికా మార్చుకుంటూ. నిండయిన అవయవాల సొంపు కనిపించే భంగిమలో వయ్యారంగా నిలబడి, భూమి మీదకి షికారొచ్చి, మోజు పడి ఈ చీరలు కట్టుకొని, మట్టిబొమ్మలుగా మారిపోయిన అప్సరసలలా కనిపిస్తూ, ప్రాణం లేకపోయినా, ప్రాణం ఉన్నవారిని కవ్వించే చిరునవ్వుతో నిల్చున్నాయవి. "మా చీరలను వరించండి, మమ్మ కాదు" అంటూ—

ఆ షాపుల ముందున్నారు ద్వార పాలకులలా దర్వాన్లు. వారి ప్రవర్తన క్షణ క్షణానికీ మారుతోంది. రంగులు ముఖానికీ పులుముకొని, నగలు అలంకరించు

కుని, జిగజిగా మెరిసే చీరలు అతి 'మోడ్'గా కట్టుకొని, నీటిమీద జాలువారే పడవలా సద్దు చేయకుండా వచ్చి ఆగిన తళతళ మెరిసే కారులలోంచి కులుకుతూ దిగి, వయ్యారం ఒలకబోస్తూ ఆ షాపుల లోకి వ్యానిటీ సంచులు ఊపుకుంటూవెళ్ళే వయ్యారులకీ, వారివెంట అణకువగా నడిచే వారి శ్రీవారులకీ (వుంటే). మమ్మీ, డాడీ అన్న పదాలు విదేశీ భాషలోని తియ్యదనాన్నంతా ఒలకబోస్తూ ముద్దు ముద్దుగా చవరిస్తూ, తల్లి ఏనుగు తోక పట్టుక నడిచే పిల్ల ఏనుగులలా నడిచే వారి స్వదేశీ బేబీలకీ (ఉంటే), ఠంచ ముగా నిల్చొని సెల్యూట్ కొట్టి, విశ్వాస మైన కుక్కలా అతి వినయంగా షాపు తలుపు తెరిచే ఆ దర్వాను, — ఆ చుట్టు పక్కలకి రా ప్రయత్నించే ముష్టి కుర్రాళ్ళ మీదికి అల్సేషియన్‌లా ఉరుకుతాడు. కారు లలో వారిని గుర్రుగా చూస్తాడు. సాదా నూలు చీరలు కటుకొని, కాలినడకని వచ్చే జవరాళ్ళకేసి సరసుడిలా చూస్తాడు.

రావి చెట్టుకింద దుకాణాలూ, మనుష్యులూ కుష్టు రోగులలా ఉంటే, ఆ భవనాల పక్కనున్న సిగరెట్, కిళ్ళీ దుకాణం కూడా. లక్షాధికారి ఒకే ఒక్క టీన్ ఏజ్డ్ డాటర్‌లా ఉన్నాయి. కిళ్ళీకొట్టులోని నిలువుటద్దంలో చూసుకుంటే మీకు అందం ఉంటే అది నాలుగు రెట్లవుతుంది. అందం లేకపోతే అందం మిమ్మల్ని అద్దంలో కాగలించుకుంటుంది. మీరు నల్లగా ఉంటే మీ ప్రతిబింబం బంగారు ఛాయతో ఉంటుంది. మాసి నలిగినబట్టలు ఇస్త్రీ చేసిన ఉతికిన బట్టల్లా ఉంటాయి! అక్కడ వ్రేలాడే మీ అభిమాన తారల క్యాలండర్ల లోని మీ అభిమాన నటీమణులు బట్ట లున్నా అర్ధనగ్నంగా మీ కళ్ళకి కనిపిస్తూ మీకేసే చిలిపిగా చూసి, ఆహ్వానపూర్వకంగా నవ్వుతున్నట్టు కన్పిస్తాయి. క్రూ కటింగులు. బెల్‌బాటమ్స్‌కీ మారిన షాపు కుర్రాడు (కిళ్ళీ షాపే అయినా) మీ పర్సులోంచి పదికి తక్కువలేకుండా తీసి, ఖాతరు లేకుండా నోటుని విసరకపోతే మీకేసి బెగ్గర్‌ని చూసినట్టు చూస్తాడు.

ఈ నరకంలోస్థిరపడ్డ తిరపతి, ఎదురుగా ఉన్న స్వర్గంలోని అద్దాల షోకేసు మేడలలో అద్దాలలో, చిరునవ్వులు చిందే. జిలిబిలి బట్టల జవరాళ్ళ మట్టి రూపాలకేసి కోరికలు నిండే చూపులువిసుర్తూ, బాల్చీలోని మారని నీళ్ళలో ఎంగిలి టీ గ్లాసులు పదే పదే కడుగుతూ, వాటిలోకి బురదలాటి టీ నీరు పోసి రిక్షావాళ్ళకీ, జట్కావాళ్ళకీఅందిస్తూ

పిడిమింటి సర్వమంగళేశ్వర శాస్త్రులుగారు మహాపండితుడు. ఆయన విజయనగరంలో రాజదర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు, మహారాజు "ఏమండీ! శాస్త్రులుగారూ! మీ ఇంటిపేరలా ఉందేమిటండీ?" అని ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చాడు. ఆయన 'పూసపాటి చేయనా మహారాజా?' అని చల్లగా జవాబిచ్చాడు. విజయనగర రాజుల ఇంటి పేరు "పూసపాటివారు."

* * *

ఆయనే, పూరీ జగన్నాథంలో స్వామి ప్రసాదం మర్రి ఆకులో పెట్టుకొని తింటూండగా ఒక ఓఢ్ర పండా "అయ్యా! మర్రి ఆకుమీద విష్ణుమూర్తి శయనించాడు. మీరు దానిమీద ఫలహారం చేసి, స్వామికి అపచారం చేస్తున్నారు" అన్నాడు. ఆయన వెంటనే "మీరు అవతారాలు అవతారాలే మింగివేస్తారే — అది అపచారం కాదా?" అని హేళన చేశాడు. ఓఢ్ర బ్రాహ్మణులు చేపలు తింటారు. విష్ణుమూర్తి మత్స్యావతారమెత్తాడు కదా!

* * *

శాస్త్రులుగారు మంత్రశాస్త్రవేత్త. ప్రశ్న బాగా చెప్తారని ప్రసిద్ధి. ఒకసారి ఎవరో "పిల్లి ఎడమ నుండి కుడికి వెడితే మంచిదా? లేక కుడి నుండి ఎడమకు వెడితే మంచిదా?" అని అడిగారు. "కరవకుండా ఉంటే, ఎటునుంచి వెళ్ళినా మంచిదే" అని ఆయన టక్కుమని జవాబిచ్చాడు.

మరో చేతో డబ్బులందుకుంటూ, ఒక చెవితో ఎల్లమ్మ చెప్పే కబుర్లు, రెండో చెవితో కష్టమర్ల ఆర్డర్లు అందుకుంటూ, నోటిలోని తుంపురు టీ కప్పుల్లోకి స్ప్రేలా పడుతూ వుండగా అష్టావధానం చేస్తున్నాడు. ఎల్లమ్మకి జవాబిస్తున్నాడు మధ్యమధ్యని.

"ఆ బొమ్మలకట్టా కోకలు కట్టి కొట్టు మీదెటెనారుగందా, ఏటంటావ్?" ముక్కున ముందు వారిన ఊగని తోలుకుంటూ తిరపతిని అడిగింది ఎల్లమ్మ.

వాళ్ళందరికీ టీ ఇచ్చేసిన తిరపతికి కాస్త తెరిపాటు దొరికింది. వాడా బొమ్మ అని చూసి అన్నాడు. "కొట్టోడి కోకలు సెల్లడానికి! ఆ కోకలు కడితే గుంటలు ఆ బొమ్మల్లాగే అగుపిస్తారనుకొని ఎగబడి కొంటారే కాలేజీ బొట్టెలు!"

ఎల్లమ్మ చిత్రంగా ఆ బొమ్మలకేసి చూస్తూ అడిగింది. "ఎంతపుట్టొలే బొమ్మ కరీదు!"

"ఆ చెప్పొస్తే ఆ బొమ్మనాటి గుంటలు కొంతమంది దొరుకుతారే సానీదిలో...."

నోరు నొక్కుకొని నవ్వుకుంటూ ఎల్లమ్మంది. "అంత ఉప్పే!"

ముసలానికేసి ఓరగా చూస్తూ అన్నాడు తిరపతి "కోకతో పన్నెండొందలు, కోక లేకుండా ఎయ్యి!" ఆ మాట అని పళ్ళికిలించి కోతిలా కిచకిచలాడేడు.

ఎల్లమ్మకి ఆశ్చర్యం పుట్టింది. "కోకున్నదాయికన్న, కోకలేంది సవకెటా గవదిరా యెర్రిమొగమా?"

మరోసారి కిచకిచలాడి తిరపతి అన్నాడు "ఇనుకోవె యెర్రిమొగమా! కోకున్న ఆడది సవక! కోకలేని బొమ్మ సవక!"

"అంటే ఏట్రా?" వెర్రిమొహమే పెసింది ఎల్లమ్మ.

"అంటే, బొమ్మకోక కడితే డబ్బు.... ఆడది కోకిప్పితే డబ్బు!' ఈసారి సరిగ్గా అర్థమయింది ఎల్లమ్మకి. అదీ, తిరపతి కిచకిచలాడేదు చాలాసేపు.

ఎల్లమ్మ తిరపతికేసి కులుకు చూపులు చూసూ అన్నది "యిటా సొంగలు కార్చకపోతే ఓ గుంటని తెచ్చుంచుకోరాదా? రంగి నిన్నొగ్గేసిందని ముండమోసి కూకుంటావా?"

"ఛాత్! దొంగ నంజ! దాని పేరెత్త మోకి! యింక యీ జలమలో పెళ్ళి చేసుకోను."

ద్వారపాలకుడు (శ్రావణ బెళగొళ)
ఫొటో : వి. రామచంద్రరావు, బెంగుళూరు

అప్పుడే గడ్డిమోపు నెత్తిన పెట్టుకొచ్చి చెట్టు మొదట కుదేసి, ఈ సంభాషణలోని ఆఖరి భాగాన్ని విన్న పాతికేళ్ళ చుక్క తిరపతి దగ్గరికి వెళ్ళి, డబ్బులివ్వకుండా టీ తాగాలని అలవోకగా చూస్తూ అన్నది. "అయితే మరి ఆడదాయితో ఈ జలమలో ఉండవేటి?" చాలా సామాన్యమైన సంగతిలా ఆ ప్రశ్న వేసి చుట్టతీసి, టీ కుంపటి నిప్పుతో అంటించి అడ్డపొగ పెట్టింది.

"ఆడది కావాలంటే పెళ్ళే ఆడాలేటి? నీలాటోళ్ళుంటే నాకు పెళ్ళెలా?" కిచకిచానవ్వేడు.

"అయితే నన్నుంచుగుంటావేట్రా?"

"నాకేటి, యిల్లావోకలా? యిద్దరం ఈ సెట్టుకిందే తొంగోవోల" ఒక గ్లాసులో టీపోసి ఇచ్చి అడిగేడు. "నాను నిన్నుంచుగుంటే నీ బేరా లేటవుతయ్యే?"

"బేరా లొగ్గేస్తాను. యినుగెత్తి పోనాది. నీలాటోడ్ని ఒక్కడ్ని నమ్ముకోడం సుకం?" వేడివేడి టీని ఒక పట్టుపట్టి అంది.

ఈ రసవత్తరమైన సంభాషణని చెవులు రిక్కించి వింటూ కునికిపాటు పడుతున్న ఎల్లమ్మ ఒక్కసారి ఉలికిపడి లేచి, ఎదురుగా వస్తున్న ఒక మానవాకారాన్ని చూసి గావుకేక పెట్టింది. "మల్లా తయారయిపోనాడు!"

తిరపతి ఆ కేక విని, చుక్కని వదిలి ముసల్ది చూస్తున్న వేపు చూస్తూ అన్నాడు.

"మక్కెలిరగదంతే సరి. పనీ పాటా లేకుండా బేవార్సుగ తిరుగుతున్నావెదవ. పనైతే ఉడాయిస్తాడు. తేరగా వస్తే తింటాడు దొంగనా కొండె!"

ప్రమాదం తనమీదికి వస్తున్నట్టు గొంతు హెచ్చించింది ముసల్ది. "ఎవ్వరు కనిపారేసినారోగాని శని గ్రహంలా సుట్టుకున్నాడు. దగ్గరకి రారా! కాళ్లిరగ్గొడతాను!"

కింద వున్న ఇటికబెడ్డ తీసి ఆ వస్తున్న వాడిని బెదిరించింది.

ఆ వస్తున్నవాడి వయస్సు చెప్పడం కష్టం. ఎనిమిది నించి పదిహేనేళ్ళ వరకూ ఎంతయినా అవొచ్చు. రెండు మూరల పొడవు ఒక జానెడు ఎత్తుంటాడు, సన్నగా, పీలగా. కారు నలుపుగా ఉన్న వాడు కొండచిలువపిల్లలా కనిపిస్తున్నాడు. వాడి నల్లటి శరీరంలో స్ఫటికంలా తెల్లగా కనిపించేవి ఆ పాము కళ్ళలాటి వాడి కళ్ళు మాత్రం. కాని. కొండ చిలువ పిల్ల బాగా తిండిపడి నున్నగా సాపుదేరి నలుపుతో నిగనిగలాడుతూ ఉంటుంది. వీడి ఒళ్ళు మాత్రం సాపుదేరిలేదు. గరుకుదేరి అష్టవంకరలూ తిరిగి ఉంది.

ఒంటిమీద ఒక నల్లటి నిక్కరు తప్ప, మరో బట్టలేదు. వాడు దగ్గరకు రాగానే కనిపిస్తుంది బక్కచిక్కిన శరీరంలో, చర్మంకింద దాగున్న ఎముకల గూడు. తిండిచాలక ఎండి మాడుతున్న ఆ నల్లటి జట్కా గుర్రంలా ఉన్నాడు.

వాడి జుత్తు అట్టలు కట్టిఉంది. ధూళితో నిండి మట్టి రంగొచ్చిన వెంట్రుకలు కళ్ళలోకి పడుతున్నాయి. నల్లటి దిష్టిబొమ్మకి మట్టిరంగు టోపీ తగిల్చినట్టుందా జుత్తు.

వాడికన్న నల్లగా ఉంది వాడు తొడుక్కున్న నిక్కరు. నిక్కరు జారిపోకుండా పాత చేంతాటితో బిగించి కట్టేడు. దానికి బొత్తాములు లేవు. వాడు నడచినప్పుడల్లా వాడి నగ్నత్వం కనిపిస్తోంది కాని వాడూ, వాడి నిక్కరూ కూడా ఒకే రంగులో ఉండడంవల్ల నలుపులో నలుపు కలిసిపోతోంది. నల్లటి సైకిలు ట్యూబుకి ఎర్రటి రబ్బరు ప్యాచ్‌లు పడట్టు నిక్కరు వెనక రెండు పెద్ద మట్టిరంగు ప్యాచీలు ఉన్నాయి. ఒక ప్యాచ్‌కి అడ్డుగా చిరుగు పడింది.

పేడ పురుగుకే సన్నపాటి కాళ్ళు, చేతులూ ఉంటే ఎలా కనిపిస్తుందో. వాడూ అలానే కనిపిస్తున్నాడు. తలా, కాళ్ళూ, చేతులూ. నాలుగేళ్ళ కుర్రాడివి తెచ్చి పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడి మొండేనికి తగిల్చి నట్టున్నాయి.

వాడి ఎడంకాలి మోకాలికి పెద్దగాయం వుంది. చిన్న దెబ్బ తగిలి. సెప్టిక్ అయి, పెద్ద పుండుగా మారి చీము పట్టింది. ఆ పుండుమీదకి హెలికాప్టర్‌లా వాలిపోయే ఈగల్ని తోలుకుందుకి ఒకచేతికి పూర్తిగా పని పడుతుంది. జారిపోయే నిక్కరుని ఎగదీసుకుంటూ, ముక్కునించి ధారగా కారే చీమిడిని తుండుతో తుడుచుకుంటూ రెండవ చేతిని ఉపయోగిస్తున్నాడు.

పుట్టినదాదిగా ఈనాటి వరకూ వాడు స్నానం చేసినట్టులేదు. ఎండకు ఎండి, వానకు తడిసి, చలికి బిగుసుకొని వాడి ఒంటిచర్మం పొర లేస్తుంది పాము పొరలలా. దురదవేసి ఒళ్ళు గోక్కుకున్నప్పుడల్లా నల్లటి పలకమీద చంటి పిల్లాడు సుద్దపెళ్లతో గీసిన అల్లిబిల్లి గీతలలా తెల్లటి గీతలు పడుతున్నాయి.

ఎల్లమ్మ విసరబోయే రాయిని చూసి వాడు ఆగేడు. ఆ రాయిని తప్పించుకుందుకి వంగి. భూమికి జానెడై పోయేడు. రాయిని ఇంక విసరదని గ్రహించి. యథాప్రకారం నిల్చొని. కాళ్ళు ఈడ్చుకుంటూ వచ్చి, పరచిన పాత గుడ్డమీద మూగిన ఈగలమందు మధ్యనించి అక్కడ కనిపిస్తున్న పనస తొనలని. బెల్లం జీళ్ళని. పసుపైన క్యాండీలని చూసేడు.

వాడి మొహంలోనూ, కళ్ళలోనూ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది ఒకేభావం. ఆకలి. ఒంటిలో అలసట. ఏదో ఏ వస్తువు కనిపించినా అది ఎలుకపోతే దానిమీదికి, ఎరమీదకి దెబ్బతున్నట్టు కొండ చిలువ వచ్చి. ఆక్రమించుకున్నట్టుగా. ఎటు పడదామనే ఒకే ఒక్క కోరిక వాడి చూపులలో కనిపిస్తోంది.

వాడి చూపులని గ్రహించిన ఎల్లమ్మ, విలన్ ముక్కు చూపులని గ్రహించి కన్నెపిల్ల అరిచినట్టు, "ఓరి దొంగా! ఈసురు పళ్ళల కొచ్చినావా, కాళ్లిరగ్గొడతాను!" అరిచింది.

ప్రమాదం తప్పిపోయిందని గ్రహించిన వాడు, పళ్ళకొరకని నవ్వడానికి ప్రయత్నించేడు. కళ్ళలానే పళ్ళూ మెరిసేయి. ఒక పన్ను సగానికి విరిగిపోయింది. ఆ పళ్ళు కనిపించగానే దానిలోని ఊరిన దొంగ, నవ్వడానికి నోరు విప్పేసరికి వాడి గుండె పిడచ పడింది.

"ఎల్లమ్మా! ఒక ముక్కిస్తావా? నిన్నటి కాణ్ణించి ఏమ్మా తిన్లేదు. పెందలకాడ పరాంపా తిన్నాదే!" అన్నాడు వాడు, మురికిపట్టిన చెయ్యి ముందుకు చాపి. ఒళ్ళు పిండించే ఉన్న గొంతుమాత్రం ఖచ్చితంగా ఉంది. ఆ గొంతులో జాలి వుంటే

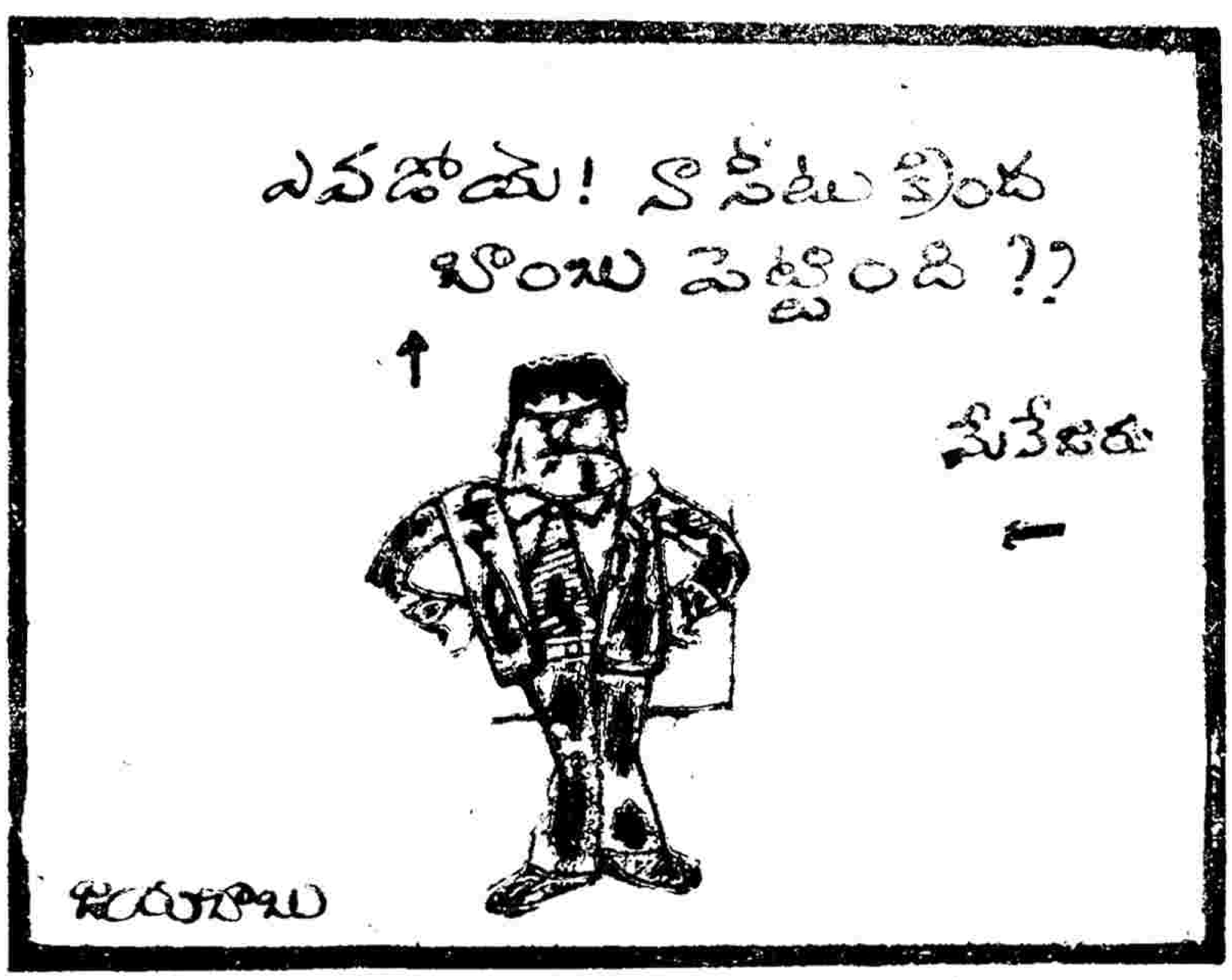

ధ్వని తరంగాలని నేర్పుగా ఇమిడ్చి మాట్లాడేడు.

"నీ మొకానికి పకాలే తక్కువయింది రా! యెల్లెల్లు! నిన్ను కనొగ్గీసిన నీయమ్మ నడుగు!" ముసల్ది విసనకర్రతో ఈగల్ని తోలబోయి. ఒంటిని కొట్టుకుంది.

తౌడు ముఖంమీది నవ్వు మాయమయింది. భావాలని వెంటనే మార్చేశాడు. "నాయమ్మెవరో నాకు తెలదే" అంటూ ఆ ఉదయమే వాడి అమ్మ చచ్చినంత విచారంగా ముఖం పెట్టేడు. "నాను పుట్టగానే సచ్చిపోనాదే!"

నిజమైనా, కాకపోయినా మొదటిసారి విన్నవాళ్ళకి జాలి పుడితే పుట్టొచ్చు - కాని ఈ మాటలు వాడి నోటంట రోజూ వింటున్న ఎల్లమ్మకి ఏ జాలీ కలగలేదు.

"అయితే నీ అయ్య నడుగురా!"అంది విసుగ్గా.

"అయ్య కూడా నేడే!"ఈసారి గొంతులోకి దుఃఖాన్నికూడా తెచ్చేడు.

ఎల్లమ్మ కన్నుమసి లేచింది. ఎండ, దానికి తోడు ఈగలబాధ. అన్నింటికీ మించి. తౌడుగాడి పోరు. "నీయమ్మతో మొప్పుకూ తొంగోకుండానే నువ్వు పుట్టినావురా: ఎందర్ని మరిగినాదో నీయమ్మ! ఊరినిండా నీ అయ్యలే! వెళ్ళాళ్ళనడుక్కోరా.... ఫోరా యిక్కడ్నించి!"

వాడిని చూడగానే, వాడి అయ్యనీ, అమ్మనీ, వాడినీ కలిపి, తెలుగులో ఉన్న రెండక్షరాల బూతు తిట్లన్నీ వాడుతూ దండకం చదవడం అలవాటు. టీ బడ్డీ తిరపతిగాడి దగ్గర్నించి, హోటలు యజమాని వరకూ. రిక్షా పోలిగాడి దగ్గర్నించి బస్సు డ్రయివరు అప్పలస్వామి వరకూ. ఆ తిట్ల మధ్యే పుట్టి పెరిగిన తౌడుగాడికి ముసలి దాని మాటలు దీవెనలలానే వినిపించేయి. అందుకు వాడు మరోసారి నవ్వేడు. నవ్వగానే నోట్లోంచి తుంపర్లు ఎల్లమ్మమీద పడ్డాయి. అవి మంచు తుంపర్లలా తగలడంతో ఎల్లమ్మ ఊరుకుంది.

"అయ్యా! అమ్మా!" అని ఎందరెంట పడ్డా పైసన్నా దొరకనేదే. కడుపు కాలిపోతావుంది'' కడుపుని చేతితో నాలుగు సార్లు గట్టిగా కొట్టుకొని దీనంగా ముఖం పెట్టేడు. "ఒక్క సుప్పివ్వవా? దరమతల్లివి!" మనసు కరిగించే నేర్పుని పూర్తిగా ప్రదర్శించేడు.

విసనకర్రవాడిమీదికివిసిరిందిఎల్లమ్మ. "నీయమ్మ కడుపుకాల! పో ఈడనించి దరిద్రగొట్టోడా!"

రాళ్ళదెబ్బలే తిన్నవాడికి విసనకర్ర దెబ్బ ఒక లెక్కా? ఒంటికి తగిలి కిందపడ్డ విసనకర్రని తీసి ఆమెకి తిరిగి ఇచ్చేడు. తరవాత అడకువగా, బుద్ధిగా తల వంచుకొని నిల్చున్నాడు దానిముందు. వీడిబాధ పడలేకో, దెబ్బ తిని కూడా విసనకర్ర ఇచ్చినందుకో, దయ కలిగి ఒక బెల్లం జీడి వాడికిచ్చి "ఇంకెళ్ళు! మరీడకి రాబోకు సచ్చినోడా!" అని దీవించింది.

కొండ చిలువ పిల్ల నోట్లోకి, పక్షిగుడ్డు వెళ్ళిపోయినట్టు, వాడి బుగ్గలోకి ఆ బెల్లం జీడి వెళ్ళిపోయింది. ఆకలిని తీర్చడానికి బదులు ఆకలిని ఎక్కువ జేసిందది. ఆకలితో కడుపు మండుతున్నప్పుడు. కడుపుని ఖాళీగా ఉంచుతే ఆకలి దానంత అదే తగ్గుతుంది. అన్నం దొరకనప్పుడు, ఎందుకూ చాలని చిరుతిండి కడుపులోకి వెళ్తే, మంట రెండింతలు వేడితో రగులుకుంటుంది. బెల్లంజీడి రసం వాడి ఆకలి మంటమీద పడి నిప్పుమీద పడ్డ చమురులా పనిచేసింది.

ఆ మంటని చల్లార్చడానికి తిరపతిగాడి టీకొట్టు దగ్గరికి వెళ్ళేడు తౌడు. వాడి చూపులు సీనారేకు డబ్బాలోని బన్‌రొట్టెల మీదున్నాయి. ఆ డబ్బా మూత తెరచినప్పుడల్లా లోపటికి పోయే ఈగల్ని చూసి, ఈగనై పోతే ఎంత బాగుణ్ణు అనుకున్నాడు వాడు.

"ఆ ఈగ బతుకే హాయి. దానికిష్టమయిన తిండిమీద వాలుద్ది. మిఠాయికొట్లో లడ్డుండమీద వాలుద్ది. ఈ తిరపతిగాడి బన్ రొట్టెమీదా వాలుద్ది. మాంసంకావాలంటె నాకాలికురుపుమీద, అగుర్రంపుండుమీద వాలుద్ది. పట్టుకుంటే పారిపోద్ది.

పర్లాకిమిడి మహారాజా హైస్కూలు పండితుడు ముచ్చా వెంకటకవి. స్వల్ప పరిచయం గల దర్భా వెంకటశాస్త్రి అన్న డిప్యూటీ కలెక్టరును కలుసుకోటానికివెళ్ళాడు. ఆయన "ఓహో! ముచ్చా కవీ! ఎప్పుడు రావటం?" అని పల్కరించాడు, "ఓహో! దర్భా శాస్త్రీ! ఊళ్ళోకి వచ్చి మూడురోజులైంది" అని జవాబిచ్చాడు వెంకటకవి. డిప్యూటీ కలెక్టరు చిన్నపుచ్చుకుని "వెంకటకవిగారూ! నాకంటే మీరు చిన్నవారవటం వల్ల చనువు కొద్దీ అలా పిలచాను. ఏమీ అనుకోకండి" అన్నాడు. "అబ్బే మీకు 'వెంకట' శబ్దం యిష్టం లేదేమోనని మీ పేరులోంచి దానిని తీసేసి, సంబోధించాను అంతే" అన్నాడు వెంకటకవి.

దొరికితే చస్తడి. కాని బతికినంతకాలం ఆకల్లేకుండాబ్బతుకుడి. రోజూ ఆకలితో సావకుండా బతకక్కర్లేదు. ఈగ బతుకే రాజాపైన బతుకు!"

ఈగని చూసి అసూయపడుతూ నిలుచున్నాడు మనిషి రూపంలోని జీవితాడు.

బన్ను తింటూ, టీ తాగుతున్న రిక్షా వాళ్ళు వీడివేసేచూడలేదు. వీడంటు ఒక మనిషి ఎదురుగా ఉన్నాడనిపించలేదు వాళ్ళకి. బన్‌లు వేడి టీలో ముంచుకొని తింటున్నవాళ్ళు, మరో రకమైన ఆకలితో చూసున్నారు. పచ్చగడిని చిన్న మోపుల కింద కట్టే పడుచుల పంపులని.

వాళ్ళలో ఒకడు ఆలోచిస్తూ బన్ రొట్టెని కొరుకుతున్నప్పుడు ఒక పడుచు దాని పెటకొంగు కిందకి జారింది. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ నోరు తెరుచుకొనే ఉండిపోయిన వాడి నోటిలోని బన్ ముక్క కింద పడింది. అది నేలని తగలడమేమిటి ముందుకురికి. మన్ను అంటుకున్న ఆ బన్ ముక్కని ఏరుకొని నోట్లో వడేసుకొని, నమలకుండానే మింగి ఆశగా చూస్తూ నిలుచున్నాడు. కాని మరి పైటలూ జారలేదు, బన్ ముక్కలూ రాలలేదు.

అది చూసిన రిక్షావాళ్లు లంకించుకున్నాడు "మల్లా ఒచ్చేవ్‌రా నియమ్మా నీ తల్లీ...." బూతులు వరసపెట్టి తిట్టేడు. కుక్కల్ని తోలడాని కుంచుకున్న లాతీ కర్రని వాడిమీదకి విసిరేడు. ఇటువంటి అపాయాలను తప్పించుకోడంలో ఘటికుడయిన వాడు సునాయాసంగా కర్రని తప్పించుకున్నాడు.

ఆ కర్రని తప్పించుకొని వాడు రాజమార్గమ్మీదకి పరుగుతీసి. పిల్లిలా వేగంగా దాటి. ఈ నరకం వదిలి, ఆ స్వర్గంలోకి అడుగుపెట్టేడు.

చీకటి పడుతోంది. విద్యుద్దీపాలు జిగేలున వెలిగి అబద్ధాలని నిజమని ఋజువు చెయ్య ప్రయత్నిస్తున్నాయి. నియాన్ దీపాల బొమ్మలద్వారా, ప్రకటనలద్వారా, లేనివంపులూ బిగువులూ ఒంటికి వస్త్రాయనీ, చర్మానికి లేని సౌందర్యం. వస్తావొస్తుందనీ, లావైన ఆడది సన్నపడుతుందని, సన్నపటిది లావెక్కుతుందనీ, రాలిపోయిన వెంట్రుకలు తిరిగీ మొలుస్తాయనీ. పోయిన పడుచుదనం వెనక్కి వాపసు వస్తుందనీ, తియ్యటి అబద్ధాలని చాటుతున్నాయి దీపం సహాయంతో ప్రకటనలు. వెలుగు చీకటిని ఎక్కువ చెయ్యడానికి తోడ్పడుతోంది.

రోడ్డు దాటిన వాడుకి బేకరీ దుకాణం అద్దాల వెనుకకనిపించేయి పెద్దపెద్ద కేకులు, పంచరంగుల పంచదార పువ్వులు ముడుచుకొని, బాదం, కిస్మిస్. కోడిగుడ్ల సొనల తోనూ, లావెక్కిన వివిధ ఆకారాలలో, ఎన్నో సైజులతో ఉన్న కేకులు "మమ్మల్ని తినండి" అంటూ ఆహ్వానిస్తున్నాయి. డబ్బిచ్చి తినండి అంటున్నాడు 'షరా' పెట్టి షాపు యజమాని. ఆ షాపు గుండా వచ్చే బిస్కట్, బ్రెడ్. కేకుల వాసనలు వాడి ముక్కుగుండా మనసుస్థానిరెక్కి మత్తెక్కించేయి, ఆనిషాతోవాడు ముందుకొచ్చివడాడు. వాడి మొణుకుతున్న కురుపుకి గట్టిదెబ్బ తగిలింది. "ఓలమ్మో! సచ్చిపోనానే!" అంటూ మోకు పట్టుకొని కుక్కపిల్లలా మూలిగేడు.

రంగు రంగుల కారులు చల్లగా, హాయిగా, సద్దుచెయ్యకుండా వచ్చి ఆగుతున్నాయి. డ్రయివర్లు దిగి తలుపులు తెరుస్తున్నారు. ముట్టుకుంటే విరిగిపోయేటంత సున్నితమైన, సుందరమైన ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ శిల్పాన్ని, కుదుపు ఏ మాత్రమూ లేకుండా తీసుకవచ్చి దించి

"నిరీక్షణ"

(తైలవర్ణ చిత్రం)

చిత్రకారుడు : భరద్వాజ శాస్త్రి, నంద్యాల

నటుగా. ఆ వాహనాలలోంచి సిల్కులు ధరించిన సుందరీమణులు, అలా నెమ్మదిగా, అతి సుకుమారంగా, వారి శరీరాలని దించుకుంటున్నారు. ఎంతో నెమ్మదిగా, మృదువుగా, తియ్యగా, చల్లగా మాట్లాడుకుంటున్నారు స్వీట్ నథింగ్స్. అలా కిలకిలలాడుకుంటూ ఆ సుకుమార సుందర శరీరాలని కొన్ని కొన్ని వయ్యారపు కదలికలతో నడుపుతూ, అద్దాల షాపులలోకి వెళుతున్నారు. ఆడమానవాకారాలలోని జీవులు, దర్వాన్ సెల్యూట్‌ని అందుకుంటూ.

తౌడుగాడికి దెబ్బ తగిలి కుయ్యోఁ మొఱ్రో అంటున్న అదే సమయానికి, ఒక నల్ల నల్లటి కారు, చల్ల చల్లగా వచ్చి ఆగింది వాడి పక్కనే. షాఫరు దిగి అతి నమ్రతతో కారు వెనక తలుపు తెరిచేడు.

తెల్ల తెల్లటి ఒడలు, నల్ల నల్లటి కురులు, నీలి నీలి షిఫాన్‌చీర, ఎర్రటి స్లీవ్‌లెస్ రవికతో ఒకపాతికేళ్ళ అందమైన చిన్నదీ, పొట్టి జుత్తూ మినీ ఫ్రాకూతో ముమ్మూర్తులా ఆమెనే పోలివున్న ఆరేళ్ళ పిల్లా దిగేరు.

తెలుగే మాట్లాడుతున్నా ఇంగ్లీషులా వినిపించేలా ఆమె అంది. "డ్రయివర్! దొరగార్ని ఆఫీస్‌నించీ ఇంటి దగ్గర దించి తొందరగా ఇక్కడికి రా!"

"చిత్తం ఏమనుంటారమ్మగారూ?"

ఆమె నాలుగు దిక్కులా చూసి "ఆ రావి చెట్టు దగ్గర కారాపు!" అన్నది. డ్రయివరు సెల్యూట్ చేసి కారు తీసుకవెళ్ళిపోయేడు.

ఆ తల్లీకూతుళ్ళనిద్దర్నీ చూస్తూ నిల్చున్నాడు తౌడుగాడు. క్షణంక్రిందటే అద్దాల వెనుక చూసిన పెద్ద కేకూ, చిన్న కేకులా కనిపించేరు వారిద్దరూ. ఇంత నిండైన, అందమైన ఆడవాళ్ళని వాడు ఇంతవరకూ చూడలేదు. కడుపుకి తగిలిన దెబ్బ బాధ మరిచిపోయేడు. ఆ కేకులు తింటున్నంత సంబరపడ్డాడు. ఆడది ఇంత అందంగా ఉంటుందంటే వాడికి నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది. ఇంత తెల్లగా, నున్నగా, గుండ్రంగా ఎట్లాగవుతారో. ఎల్లమ్మా, గడ్డి అమ్మే సుక్కా. సెంద్రి యాళ్ళంతా ఛా! నల్లగా దెయ్యాల్లాగుంటారు. దగ్గరికెళ్తే పేడొాసనే సది. అనుకున్నాడు.

వాడి ముక్కుపుటాలికి ఆమె సిల్కు చీరనించి వచ్చిన విదేశీ సెంటు వాసన తగలగానే స్వర్గంలోకి వెళ్ళిపోతున్నట్టనిపించింది. ఒళ్ళల్లా తేలికపడింది. ఆకలి తగ్గింది.

వాడు ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళి, చప్పుడయేటట్టు కడుపు కొట్టుకొని, దెబ్బతిన్న కుక్క నీరసంగా మూలిగినట్టు మూలిగేడు. "సచ్చిమి తల్లీ! కడుపు మండిపోతుందమ్మా! రెండు రోజుల్లై బువ్వ తిన్లేదు," అంటూ వాడి బాధాపారాయణ ప్రారంభించేడు. రాని కళ్ళనీళ్ళు తెచ్చుకుందుకి ప్రయత్నించేడు. కన్నీళ్ళు రాల్లేదుకాని, ముక్కునించి ద్రవం మాత్రం ధారగా కారడం ఆరంభించింది.

పీడి కురుపుమీది ఈగలు వెళ్ళి ఆ ఐదేళ్ళ పిల్లమీద దాడి చేసేయి. భయంకరంగా కనిపించే పీడి ఆకారాన్నీ, తన మీదకి దాడిచేసే ఈగలనీ, జీవితంలో మొదటిసారిగా చూసిన ఆ సుకుమార బాలిక కెవ్వుమంది—"మమ్మీ! లుక్! లుక్! లుక్ ఎట్ హిమ్!" తల్లి చీరకొంగులో ముఖం దాచుకొంది.

తన అందం గురించీ, ఇవాళ తన వస్త్ర, కేశాలంకరణ, దేహాలంకరణతో ప్రేక్షకులమీద కలిగిస్తున్న ప్రభావం గురించీ ఆలోచిస్తున్న ఆ నీలిచీర, ఎర్ర రవిక సుందరి తేరుకొని, ఈ లోకంలో పడి, తౌడుగాడ్ని చూసి పాముపిల్లని చూసినంత వెలపరంతో అన్నది "డోన్ట్ ఫియర్ బేబీ! హి ఈజ్ ఓన్లీ ఏ బెగ్గర్!"

తౌడుగాడికేసి వింతగా చూస్తూ అడిగింది బేబీ... "బెగ్గర్, ఈజ్ హి నాట్ ఏ బోయ్ మమ్మీ!"

బేబీకి అర్థంకాలేదు. కాళ్ళూ, చేతులూ ముక్కూ, నోరూ అన్నీ ఉండి, తనంత ఎత్తే ఉన్నవాడు "బాయ్" ఎందుకు కాడా అని—

బేబీ కేక విన్న సూపర్ మార్కెట్ ముందు దర్వాను పరుగున వచ్చి తౌడుగాడ్ని చూసి "పోరా బద్మాష్! లఫంగే!" అని హిందీలో తిట్టన్నీ ధారాళంగా ప్రయోగిస్తూ బూటుతో ఒక్క తాపు తన్నేడు.

ఆ తాపు వస్తుందనిముందే గ్రహించిన తౌడు దొడుతీసి స్వర్గంలోంచి నరకంలోనికి పఱ్ఱా పోయేడు.

మమ్మీ, బేబీ ఇద్దరూ సూపర్ మార్కెట్లోకి ప్రవేశించేరు.

"శిల్పాలో శిల్పాలు" (హాలేబీడు దృశ్యశిల్పం)

ఫొటో : వి. యస్. మొరపాకుల. మద్దిపాడు

సూ్యపర్ మార్కెట్ కన్నుల పండు వగా ఉంది.

ట్యూబ్‌లైట్లతోనూ, పంచ రంగుల అలంకారాల దీపాలతోనూ, అద్దాల షోకేసులతోనూ, నవ్వులూ, రంగులూ ముఖానికి పులుముకొని, అప్పు చేసన్నా తాహతుకి మించిన చీరలు కట్టుకొని, ఈ వయసుకు శరీరానికి అవసరమైన కనీసపు ఆహారమన్నా కడుపులోలేక, వాడిపోయిన ముఖాలతో, వెలవెలబోయే చూపులతో. డబ్బు వల్ల కలిగిన తనివీ, పాలూ, పళ్ళూ కేకులూ తినడంవల్ల కలిగిన బలంతోనూ నునుపు దేరిన శరీరాలని మోసుకుంటూ వచ్చిన కష్టమర్స్‌ని చూసి నవ్వలేక నవ్వే సేల్స్ గర్ల్స్‌తోనూ, కౌంటర్ల వెనుకనున్న షెల్ఫులనిండా సామాన్య ప్రజలు పన్నులుగా ఇచ్చిన డబ్బుతో, అంతస్థులు తరగతులూ, జాతులూ ఏర్పరుచుకొని. "నువ్వు నన్ను కొనలేవు" అని సామాన్యుడికేసి నీరసంగా నవ్వుతూ, "నన్ను కొనరూ ప్లీజ్ మదామ్!" అని వెన్న మనుష్యులకేసి బతిమాలేటట్టు కనిపించే వేల కొలది రకాలతోనూ, సూ్యపర్‌మార్కెట్ సూ్యపర్‌గా ఉంది.

బేబీ వెంటరాగా, చేతిలో రంగు రంగుల గుడ్డలతో కుట్టిన బుట్టతో. ఆమె స్వయంవరానికి పూలమాల పట్టుకొని రాకుమార్తె సభా ప్రవేశంచేసినటు ప్రవేశించి. వివిధ దేశాల రాకుమారుల యోగ్యతలని చెలికత్తె చెప్పగా రాకుమార్తె విన్నట్టు వివిధ వస్తువుల నాణ్యాలని అమ్మకపు పిల్లలు చెప్పగావింటూ స్టాల్స్ అన్నీ తిరుగుతోందామె.

గాజుల కౌంటర్‌దగ్గర ఎన్నోరకాల గాజులు తీయించి, ప్రెస్ రిపోర్టర్‌లా ప్రశ్నలువేసి ఒకేఒక్క లక్కగాజు కొంది. చీరల స్టాల్ దగ్గర పాతిక చీరలు పరిపించి పరీక్షించి, శ్రీవారికొక జేబురుమాలు కొంది. ఆమె అలా ప్రవర్తించినందుకు. ఎవ్వరూ విసుక్కోలేదు. చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించి, అన్నీతీయించి, విప్పించి, పరిశీలించి. ఏమీ కొనకపోయినా పెద్ద నవ్వుతో "ఫరవాలేదండి....ఏంఫర్వాలేదు. యు ఆర్ ఆల్వేజ్ వెల్కమ్ మదామ్!" అన్నారు. ఈమె వెనుకనే సాదా చవక నూలు చీర కట్టుకొని వచ్చే పండుజుత్తు ముసలావిడనీ ఆవిడ ఆరేళ్ళ నూలు గౌన్లోని మనవరాల్నీ చూసి, అవే ముఖాలు చిరునవ్వుని తీసేసి, వాట్ ఎ న్యూసెన్స్! అనిపించేలా సీరియస్ మాస్కులని తగుల్చుకున్నాయి.

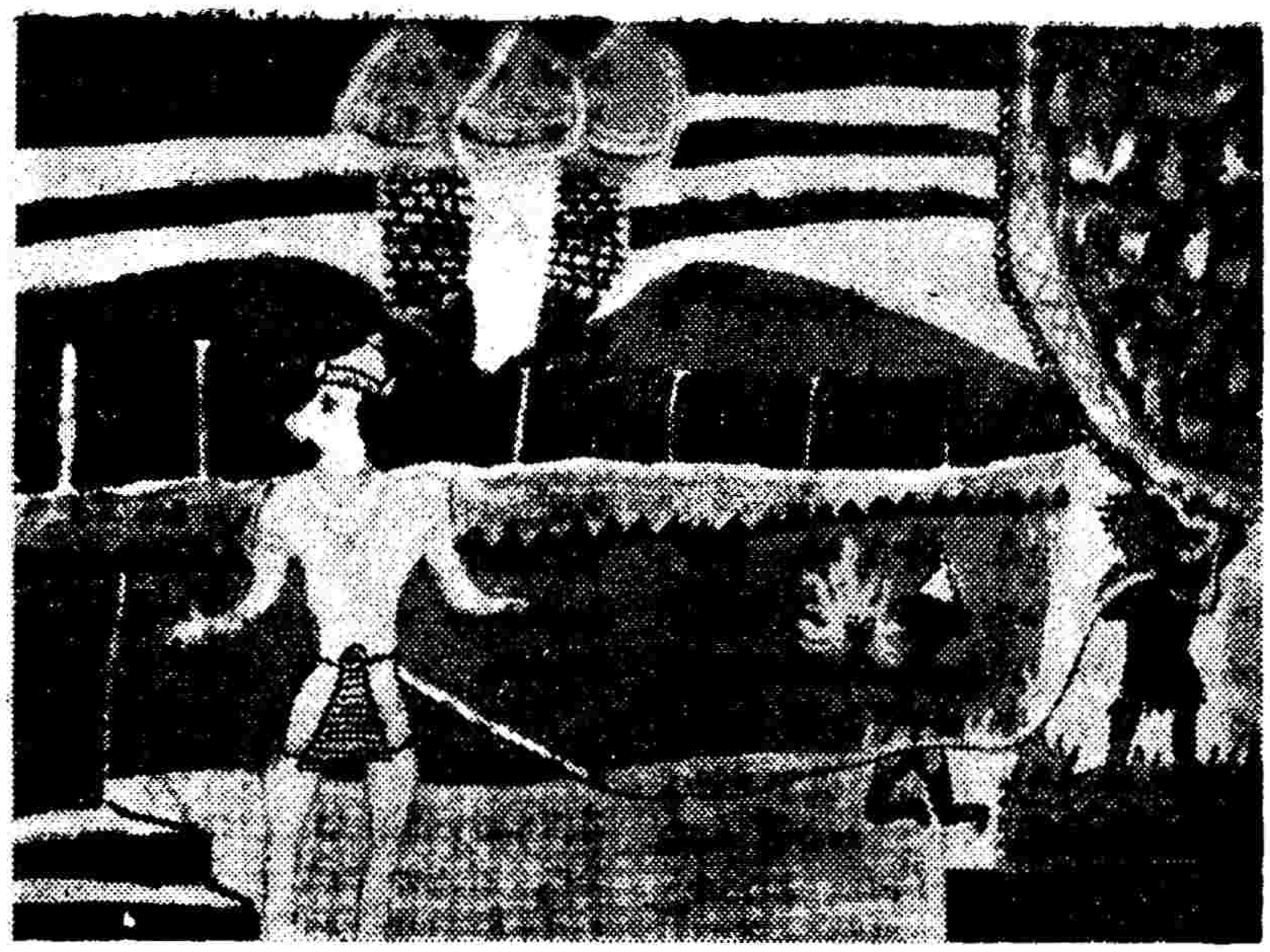

"రాక్షసులు హనుమంతుని తోకకు నిప్పంటించుట"

చిత్రం : బి. పద్మారెడ్డి

బేబీ బొమ్మలు కావాలంటే ఆమె ఆఖరికి బొమ్మల స్టాల్‌కి వచ్చింది. బొమ్మల బేరంలోపడింది. బొమ్మలెన్నో ఉన్నాయి, కీ ఇస్తే గెంతేవి, పరుగెత్తేది. ఆ దేవి. నాట్యం చేసేవి. మనిషిని మిమిక్ చేసే ఎన్నో బొమ్మలుంటాయి. బేబీ అన్నీ కావాలంటోంది. అక్కడ అట్టే కస్టమర్స్ లేరు. అమ్మకంపిల్ల నల్లగా, సన్నగా ఎత్తుపళ్లాలు లేని రూళ్ళ కర్రలా ఉంది. ఓపికగా అన్నీ చూపిస్తోంది చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

ఆ స్టాల్‌కి దగ్గిరే పక్కనే ఉంది; బేకరీ సామగ్రి అమ్మే స్టాల్. రొట్టెలూ, కేకులూ కౌంటర్ కింద అద్దాల వెనుక ఉన్నాయి. పీ సా ల లో బిస్కట్లు. పిప్పర్మెంట్లు వున్నాయి. బలంగా, పొట్టిగా వున్న ఒక మధ్యవయస్కురాలు కేకులు ఎంచుతోంది - ధరలు అడుగుతోంది. తెల్లగా, చలాకీగా కనిపించే అమ్మకంపిల్ల ఎందుకో పరధ్యానంగా వుండి, ఇష్టం లేనట్టు జవాబు చెప్తోంది. కౌంటర్‌మీద ఎన్నో రకాల కేకులను పేర్చింది.

బేబీ కళ్ళు కేకులమీద పడ్డాయి. తల్లిని లాగి అంటోంది చిన్నగొంతులో "మమ్మీ కేకు కావాలి!"

"నీకు బొమ్మ కావాలా, కేకుకావాలా?" చిరాకుగా అడిగింది చిన్నగొంతుతో.

"నాకు రెండూ కావాలి" అన్నది బేబీ.

కేకుల ఖరీదు ఎక్కువ అనిపించి ఆ ముసలావిడ అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయింది. అమ్మకంపిల్ల కేకులు ఒక్కటొక్కటే తీసి అద్దాల షెల్ఫులో పేరుస్తోంది. ఇంతలో ఆమె అటుపక్క స్టాల్‌లోని కాస్మెటిక్స్ పిల్ల పిలపడంవల్ల అటు వెళ్ళింది. కౌంటర్‌మీద ఇంకా రెండు కేకులు ఉండిపోయేయి.

బొమ్మల కౌంటర్‌పిల్ల, స్టూలు వేసుకొని ఎక్కి బేబీ కావాలన్న పెద్ద రబ్బరు బొమ్మని షెల్ఫుమీంచి తియ్యడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. గోడవేపు తిరిగిఉందామె.

కేకులపిల్ల, కాస్మెటిక్స్ పిల్లతో మాటలలో పడింది. ఆమె వేపు తిరిగి అటుగా వెళ్ళి, ఇద్దరూ నవ్వుకుంటున్నారు

"ఈ కేకులు వీళ్ళు కొన్నట్టే ఉంటి. రావడం అన్నీ తీయించడం, ధర చెప్పగానే దౌడు తియ్యడం) కేకులు పిల్ల అంది.

"పాడవకముందే మనందరికీ పంచ రాదూ!"

"కాలవలో పారేస్తారు కాని ఉత్తపుణ్యానికే ఒక్క ముక్కన్నా పెట్టరే. పొంపాటున ఒక్క కేకు తక్కువయినా పది దగ్గర దగ్గర జీతంలోంచి కొట్టేస్తారు."

"నీకేమే! వచ్చే నెలకింక ఉండవు. పెళ్ళి చేసేసుకొని హనీమూన్‌లో ఉంటావు."

నవ్వులు........పరాచికాలు........వాళ్ళ లోకంలో లేరు.

నీలిచీర మగువ కౌంటర్ మీద తనకి దగ్గరగా ఉన్న కేకుని చూసింది. బొమ్మల పిల్ల గోడవేపే తిరిగిఉంది. బేబీ ఆమె తీస్తున్న బొమ్మని చూస్తోంది. పిచ్చాపాటీలో పడ్డ కేకుల పిల్లని కనిపెడుతూ కేకుల కౌంటర్ దరిదాపుకి జరిగింది నీలిచీర సుందరి. ముఖంలో ఏ భావమూ లేకుండా ఆ కేకుని పరీక్షిస్తున్నట్టు చెయ్యి వేసింది దానిమీద. చెయ్యి అలాగే ఉంచి నాలుగు వేపులా చూసింది. ఎవరన్నా గమనిస్తే దాని ధర అడగొచ్చు. ఎవరూ గమనించడంలేదు. రంగు గుడ్డల సంచిని కౌంటర్‌కి దిగువగా ఉంచి, కేకుని అందులోకి మెరుపులా లాగేసింది. లాగేసి. ఏమీ జరగనట్టు బొమ్మల కౌంటర్ దగ్గరికి జరిగింది. అంతపనీ కొన్ని సెకెండ్లలో జరిగిపోయింది.

బొమ్మ పట్టుక దిగింది నల్లపిల్ల, సంభాషణ పూర్తిచేసుక వచ్చింది కేకులపిల్ల.

రెండుకి బదులు ఒకే కేకు ఉండడం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. "ఒకటేమయింది. చెప్మా?" అని స్వగతంగా అనుకుంది ఆలోచిస్తూ, కౌంటర్ కింద షెల్ఫ్‌లోని కేకులు లెక్కపెట్టింది. ఒకటి తక్కువ. ఆశ్చర్యంగా నాలుగు వేపులా చూసింది కేకు ఏమయిందో అర్థంకాక. బొమ్మల కౌంటర్ దగ్గర నీలిచీర మనిషిని సాలోచనగా చూసింది. ఇంత అందమైన, ఖరీదైన మనిషి తనకి అన్యాయం చెయ్యదు- ఆమె బ్యాగ్‌లో బరువుగా కనిపిస్తోందేదో.... అలా అడగడం – ఒక వేళ తన కేకే అయినా! తను ఎక్కడో కొనుక్కున్నానంటుంది- నోనో! ఈమె ఈపని చేసి ఉండదు.

కేకుల పిల్ల చూపులు మనసుకు గుచ్చుకోగా. నీలిచీర సుందరి, బొమ్మ అవసరం లేదనిచెప్పి బేబీ ఏడుస్తున్నా పెడచెవిని పెట్టి, ముఖద్వారంవేపు నడిచింది. నడుస్తున్నదే కాని ఆమె కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. నెర్వస్‌గా ఉన్నట్టు కనిపించకుండా. వేగం హెచ్చించకుండా, సహజంగా నడుస్తూ బయట పడింది.

కారుకోసం వెతికింది. కాని ఎదురుగా ఉన్న రావిచెట్టు దగర కారులేదు. బేబీ ఏడుస్తోంది బొమ్మకోసమని. అక్కడ నిల్చుంటే కేకుల పిల్ల వెంటపడి సంచీ తెరవమంటుందేమోనని భయంవేసి, రోడ్డుదాటి రావిచెట్టు కిందకి వెళ్ళిందామె, బేబీ చెయ్యి పట్టుకొని. అక్కడకు చేరేక కారుకోసం ఎదురు చూస్తూ నిల్చుంది. ఎంతకీ కారు రాదు! ఎంతకీ బేబీ ఏడుపు ఆపదు!

"ఓ! హెల్!!" అన్నదామె చిరాగ్గా, తనిప్పుడున్నది అక్కడేనని తెలియక.

ఆమె ముఖం మీద చెమట బిందువులు వీధిదీపాల కాంతిలో ముత్యాలలా మెరుస్తున్నాయి.

"అమ్మా!! బొమ్మ!!" బేబీ తెలుగులో ఏడుస్తోంది. ఏడవడానికి తెలుగే చాలా శక్తివంతంగా ఉంటుందని బేబీకి తెలుసు.

సూపర్ మార్కెట్‌లోనుండి రావిచెట్టు దగ్గరికి ఈ ఇద్దరూ రావడం ఎంతో సంతోషంగా గమనిస్తున్నాడు తౌడు. చక్రవర్తి బిచ్చగాడి ఇంటికి అతిథిగా వచ్చినంత సంబరం వాడనుభవిస్తున్నాడు. వాళ్ళకి దగ్గరగానే వాడున్నాడు కాస్త వెనకకి. "ఆ ఇద్దరినీ ఇంకా ఇంకా సూడాల. ఆయమ్మ సీరకి రాసుకున్న సెంటోసననూ సూడాల!" అనిపించింది వాడికి. మరీ దగ్గరగా వెళ్తే "ఆ బొట్టె జడుసుకుంటది" అని అంత దగ్గరగా వెళ్ళలేదు.

టీ దుకాణం తిరపతి కిప్పుడు తీరుబాటుగా వున్నది. వాడి కళ్ళు వారిమీదే పడ్డాయి.

ఎల్లమ్మ కళ్ళుకూడా నీలి చీర యువతి మీదా, బేబీ మీదా పడ్డాయి. నరకానికి అప్సరస వస్తే రాక్షసులు చోద్యంగా చూసినట్టు గుచ్చి గుచ్చి చూసి, ఆశ్చర్యం పట్టలేక అంది తిరపతితో ఎల్లమ్మ. "ఓరి తిరపతి! సూసినావ్రా?'

ఎవరి గురించి ప్రశ్నిస్తోందో గ్రహించలేనంత మూఢుడు కాడు తిరపతి. వాడు చూడకేమి! స్యూపర్ మార్కెట్ ముఖద్వారంలోంచి నీలిచీర సుందరి బైటకొచ్చినప్పట్నుంచీ.దాహంగా ఆమెని లాగేస్తూనే ఉన్నాడు. మనసు ఏం చేస్తోందో ఎవరికీ కనిపించకపోవడం దేవుడు మనిషికిచ్చిన ఆశ్చర్యవరంకాదా! ఆ నీలిచీరా, ఎర్ర రవికా అడ్డు లేకపోతే బొమ్మ ఎలా ఉంటుందో అంచనా కట్టేసేడు. అందుకే గుటకలు మింగుతూ అన్నాడు...."యింత సేపా!"

ఎల్లమ్మ వదలేదు...."ఆ మట్టి బొమ్మ మడిసయి పారొచ్చినట్టుంది కద్రా?"

తిరపతి ఎల్లమ్మకి జవాబివ్వలేదు. తనకు తానే బైటకి చెప్పుకున్నాడు. "ఆడదంటే ఇదేనే ఆడది. పడితే ఇట్టాటిదాయిని పట్టాల!"

ఎల్లమ్మ ఉసిగొలిపింది పెంకెగా. "యెల్లి అడుగు."

తిరపతి కోపంగా అన్నాడు- "నువ్వే యెల్ల డగరాదూ. నానడుగుతున్నానని. కమిసనిస్తాను."

ఒకప్పుడు వెర్రిపిళ్ళ వెంకట శాస్త్రిగారు కాశీ సంతర్పణ చేస్తూ ఒక పెద్ద ఉద్యోగిని భోజనానికి పిలిచారు. గర్విష్ఠి అయిన ఆ రెవిన్యూ ఉద్యోగస్తుడు "మీది పెంకుటిల్లా? తాటాకిల్లా?" అని అడిగాడు. శాస్త్రిగారు "పూరిల్లు" అని సమాధానం చెప్పేసరికి తెల్లమొహం వేశాడు.

ఎల్లమ్మ అంటించింది. "ఓరారే! ఆ పన్నే జేసుంటే ఈపాటికి మేడలు కట్టుం దునా!"

ఆమె మాత్రం వీళ్ళ సంభాషణ వినడం లేదు. విన్నా వీళ్ళ భాష అర్థంకాదు. ఎవరి గురించంటున్నారో తెలీదు అర్థమయినా. ఆమె దృష్టి కారుమీద ఉంది. కారు ఎప్పు డొస్తుంది? బేబీ ఏడుపు ఎప్పుడు ఆప్తుంది? కారు రానూలేదు, బేబీ ఏడుపు మానాలేదు.

ఆఖరికింక భరించలేక అంది "ఏడుపు ఆపే తల్లీ! నీ కోసం మంచి కేకు తెచ్చే నుగా!"

నల్లమందు తెచ్చే నంటే ముసల్ది మూల్గులుమాని శక్తి పుంజుకున్నట్లు, కేకు పేరు వినగానే బేబీ ఏడుపు ఆపేసింది "ఏదీ కేకు చూపించు మమ్మీ!" మారాం చేసింది.

ఏడుపు ఆపినందుకు ఆనందిస్తూ, సంచీలో కేకు బైటికితీసి చూపించింది తల్లి.

"అబ్బ! ఎంత బాగుందో. హౌ నైస్!" అంటూ కేకుని పట్టుకుంది బేబీ ఆనం దంతో.

ఆ కేకుని వెంటనే సంచీలో పడేద్దామని లాగులే బేబీ వదల్లేదు పంచదారతో పోతపోసిన రంగు రంగుల ముగ్గులలో, చందబింబంలా ఉందా కేకు.

"ఇదీ అమ్మా! నీ పుట్టిన రోజాస్త్రోం రిగా, వచ్చేవారం - దానిమీద ఆరు కేండిల్స్ వెలిగిద్దాం. వాటిని నువ్వు ఆర్పు తావు. అందరూ నీకు హేపీ బర్త్‌డే చెపారు."

"అప్పుడు నేను కేకుని కోస్తాను! అంద రికీ ఇస్తాను. ఏం మమ్మీ?" వరిస్తోంది బేబీ.

"లొనమ్మా! ఇంక బేగ్‌లో ఉంచీ, అలా పట్టుకుంటే పడిపోతుంది" ముద్దుగా చెప్పింది మమ్మీ.

మమ్మీ మాటలు విని. కేకుని బ్యాగ్‌లో ఉంచబోయిన బేబీ కెవ్వుని కేకేసింది భయంతో. కడుపుని. నగాలనీ. ఒకేరాన్ని కాలుస్తున్న ఆకలి మంట బేబీని కళ్ళ గుండా కక్కుతూ. నోటి వెంట లాలా జలం కారుస్తూ తను కబళించబోయే ఎర వేపు చూసే కొండచిలువలా కెల్లటి గుడ్లు పెట్టి తనకేసీ, కేకుకేసీ చూసే లొపుగాడి భయంకరాకారాన్ని చూసి కెవ్వున మరో

"అందాలు"

చిత్రం : ఈశ్వర్. రాజేశ

సారి అరిచి కేకని వదిలిపెట్టింది బేబీ. కేకు మట్టిలో పడింది.

ఆమె వంగి తియ్యబోయేలోగా, రాచ ముందుకురికి కిందపడ్డ కేకుని ఎగరేసుకు పోయేడు. అది పట్టుకొని ఎల్లమ్మకి ఎదురుగా నడుగు[illegible] అక్కడ ఆగి, మరి సమయం [illegible] కేకుని కొరి[illegible]. కళ్ళలో ముచ్చటు లాగి. [illegible] మింగ [illegible] చేసు. [illegible] పట్టుకుంటారేమో ని. అక్కడి నించి పోదామనుకొని వాడికనిపిం చలేదు. వాడి ఆర్థం [illegible]. ఎంత తక్కువ కాలంలో, కేకుని కడుపులోకి పంపడం.

ఆ[illegible] అక్కడుండి పరిగెగాం [illegible] తల్లి (పిల్ల [illegible]) అరి చింది 'దొంగ దొంగ ' బేబీ ఏడుస్తోంది.

ఆమె ఆ నినాదం విన్న [illegible] ఒక్క ఉదుటు ఉరికి ఆమె పక్కకి వెళ్ళినారు. రిక్షా వాళ్ళవరు కూడా అటు పరుగెత్తేరు.

[illegible] ఆమె [illegible] దగ్గరగా వెళ్ళి, అక్కడున్న ఆమెను [illegible] [illegible] అడిగేరు. "ఏది దొంగ ఎక్కడ మరుండమ్మా? ఎటు పోనాడు దొంగ?"

"నా కేకు [illegible] ......అమ్మా! కేకు" అని ఏడుస్తోంది బే[illegible].

"దొంగ వెధవ. అడుగోవాడు! నేకొన్న కేకు పట్టుకపోయేడు!" వాడుని చూపింది తల్లి.

వాడుని ఆమె చూపడం ఏమిటి. ఆమెకి స్పష్టంగా వినిపించి అర్థమయేలా వచ్చి [illegible] వాడుని [illegible]. [illegible] [illegible], వాడిని ఆమె దగ్గరకు [illegible] వచ్చి ఎడా పెడా కొట్టడం ఆరంభించేరు [illegible]. [illegible] తలో దెబ్బ వెయ్యడం ఆరంభించారు.

దెబ్బలు [illegible] కేకుని మాత్రం [illegible] వల్ల కలిగే ఆనందం [illegible]. దెబ్బల దాడి ఎక్కువకాగానే. వాళ్ళవాళ్ళ మధ్యలోంచి దూరి [illegible].

"దొంగ! దొంగ! పట్టుకోండి." అంటూ [illegible].

[illegible] ఒక్క ఉదుటున [illegible] అటు [illegible]. [illegible] కూడా [illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] కనిపించా [illegible]. [illegible] కేకుని [illegible] [illegible]. [illegible] కేకుని [illegible] [illegible]. కాని [illegible] "[illegible]! ఆగుతే [illegible] [illegible] వి రగ దం[illegible]" అను[illegible].

[illegible] వాపలోంది. [illegible]. పున దడినా [illegible] నిజంగా కన్నీరు కారుస్తోంది. [illegible] వెంట పరుగెత్తారు [illegible] [illegible] ఎక్కువచేసేరు. "[illegible] [illegible]! [illegible] దొంగను." అను[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] వాడికి [illegible]. [illegible] అపే [illegible].

[illegible] పిల్ల[illegible] అందమైన మనిషి. ఆ పిల్లా మరి కనిపించ

రనున్న తౌడు, ఎదురుగా, అకస్మాత్తుగా వాళ్ళు అగపడేసరికి. సడన్ బ్రేకు పడ్డ నల్లటి కారులా ఆగిపోయేడు.

ఒక్క క్షణం పాటు ఏంచెయ్యాలో తోచ లేదు. ఆ ఒక్క క్షణమూ వృధా చెయ్య కుండా నోరుపట్టేటంత కేకు ముక్క కొరి కేడు. నోటికి కేకు తగలగానే, అలసట, నీరసం తగ్గేయి. ఒక్క ఊపున మళ్ళా రోడ్డు దాటడానికి పరుగుతీసేడు.

రోడ్డు మీదకి ఉరకడం ఒక్క అరుపు అరవడం ఒకేసారి చేసేడు" "ఓలమ్మా!" అమ్మని పిలవబోయి, సమయం చాలక సగంలోనే ఆగిపోయింది.

బ్రేకులు కీచుమన్నాయి – నల్లటి భూతంలాటి ఆకారం ఆగిపోయింది వాడిని కౌగలించుకొని

నీలిచీర మగువ వెర్రిగా కేకపెట్టింది – "డ్రయివర్! ఏమయింది!"

డ్రయివర్ కారు దిగకుండా వణికిపోతూ అన్నాడు. "ఏమో నమ్మగారూ. నాకేటీ తెల్దు!"

తన నల్లటి కారు కింద, సిరాలాటి నల్లటి రోడ్డుమీద పడి, నల్లగా కొండ చిలువ పిల్లలా ఉన్నా, ఎర్ర ఎర్రటి రక్తమేకాని, విషం కక్కని తౌడు ఆకారాన్ని చూసిన, నల్లటి జుత్తూ. తెల్లటి ఒళ్ళూ, నీలిచీరా, ఎర్ర రవికా మగువ. వెలపరంతోపాటు, కడుపులో తిప్పగా వమనం చేసుకుంది.

అదే క్షణంలో అక్కడకు చేరుకున్న తిరుపతి, నేలమీద. రక్తం మడుగులో పడిఉన్న తౌడుని చూసేడు. వాడివేప అడుగు వెయ్యబోయి, వెంటనే వాడు మనిషికాడు ఒక పాము అని గుర్తించినట్టు వెనకకి కాలువేసి, భయంవల్లా, షాకువల్లా వణికిపోతున్న మానవ స్త్రీకి సహాయం చెయ్యడానికి ఇటు వచ్చేడు. ఆమెమీద అపారమైన జాలి పుట్టుకొచ్చింది తోటి మానవుడైన తిరపతికి. ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళి, స్లీవులు లేని ఆమె తెల్లటి భుజాలని ఆకురాయిలాటి చేతులతో నిమిరి భయం పోగొట్ట ప్రయత్నించేసూ ఆమెకి ఆపద్బాంధవుడిలా అడ్డుపడ్డాడు. "దొంగెదవ! పామెంతో, ఆడూ అంతే, ఇటనే సత్తాడని నాకెరిక, మీరెల్లి పొండమ్మా, ఈడుండకండి."

కారు వెనక తలుపు తెరిచి. బేబీని ముందూ. తరవాత ఆమెనీ కారులోకి తోసి తలుపు మూసేడు. కిటికీలోంచి చెయ్యి దూరి, ఆమె భుజమ్మీద చెయ్యి వేసేడు. కాలాన్ని పొడిగించడానికేవో మాటలు చెప్తూ, ఓదారుస్తూ చెయ్యి భుజంమీంచి కిందకి జార్చేడు ఆ చీకట్లో. షాకులో ఉన్న ఆమె భయంతో అంది.... "పోలీసులో?"

అమాయకంగా అగపడే ఆమె కళ్ళలోకి మగతగా చూస్తూ, చెయ్యి ముందుకు జార్చి కైపుతో అన్నాడు తిరపతి. "సర్రా! పోలీసోళ్ళా! అళ్ళ కిదేనేటి పని! యిలాటోళ్ళు రోజుకి పొందమంది తమవాంటోరి కారుకింద పడి సత్తూనే ఉంటారు." వాడి నరాలు వేడెక్కేయి. సమయాన్ని పెంచుతున్నాడు. 'ఇంతకీ ఏ కారో యెవుడు జూసినాడు? హాయి గింటికెల్లి తానంజేసి తొంగోండి. అళ్ళ సంగతి నేం జూసుకుంటాను....నా కొదిలి పెట్టండి!"

కారు వెనక్కి నడిపేడు డ్రయివరు. చెయ్యి లోపలే ఉంచి కారుతోనే నడిచేడు తిరపతి. "ఆడి పేరేటో తెల్సునా తమకి? తౌడు! హి... హి.... హీ! ఆవులు దింటాయి తవుడు? అదీ ఆడి పేరు... హి.... హి.... హీ!"

కారు ఒక్కసారిగా ముందుకు దూసుకుపోయింది. ఆ ఊపుకి వాడు ముందుకి తుళ్ళేడు. వాడి కాలు వెళ్ళి తౌడు తలకి తగిలింది, "ఈడమ్మా!" అంటూ కాలికి తగిలిన తౌడు ముఖాన్ని చూసేడు తిరపతి.

తల చితికింది, కాళ్ళూ చేతులూ మరి కొట్టుకోడంలేదు. కాని తినగా మిగిలిన కేకు వాడి పిడికిట్లో ఇంకా ఉంది. సగం నమిలిన కేకుముక్క నోట్లో ఉంది.

ఎన్నో కాన్పులు దక్కకపోగా, దేవుడికీ, మనిషికీ ఈసుకలిగే పేరు పెట్టకుండా లోకంలో అతి చవకయిన, అందరూ విసిరేసే. ధూళిలా విలువ లేకుండా రోడ్డుమీద పొర్లే వస్తువ పేరు పెడితేనన్నా దక్కుతాడని "తౌడు" అని పేరు పెట్టింది. వాడే నాడూ చూడని వాడి తల్లి . కానీ ఈనాడు, ఇలా రోడ్డు మీద విలువలేని తౌడులా పడుంటాడని ఆమె అనుకొని ఉండదు.

స్వర్గంలోనో, నరకంలోనో ఎక్కడున్నారో అని అమ్మా నాన్నలకోసం వెతుకుతున్నట్టు ఆకాశంలోకి చూసున్న జీవంలేని వాడి తెల్లటి కళ్ళు, తిరపతికి మాత్రం, రౌద్రాకారంతో తనకేసే మంట లని కక్కుతూ చూస్తున్న కొండచిలువ కళ్ళలా కనిపించేయి!! ★

అంకితం

తౌడు లాటి దురదృష్టవంతులకి.

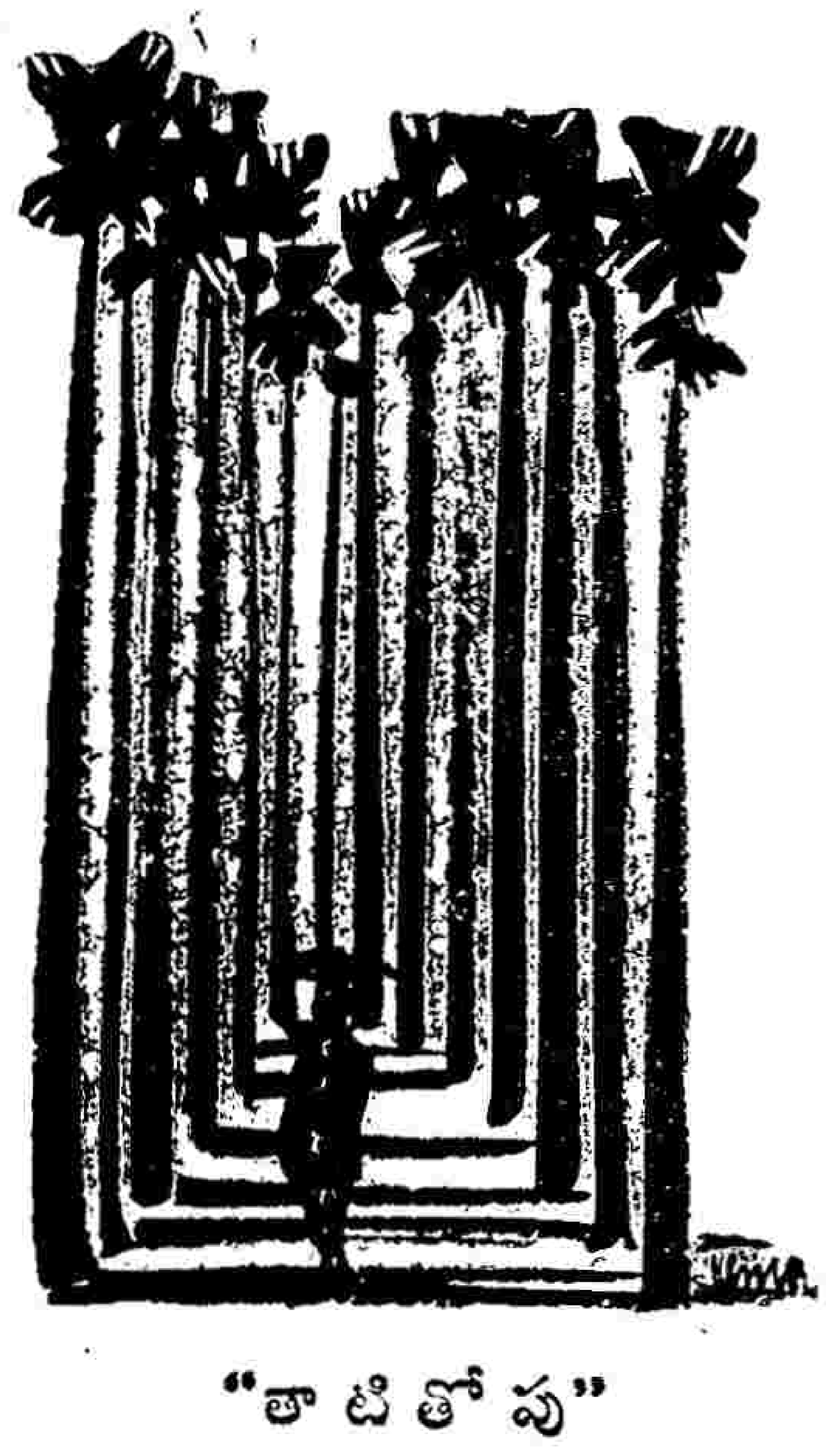

"తాటి తోపు"

చిత్రం : కె. ఉమాదేవి, మద్రాసు

ఒక మాట :

ఆకలి కొండచిలువ వంటిది. అది మనిషినే కాక మానవతాన్ని కూడా మింగే ప్రమాదం ఉంది. శక్తి ఉన్నవాళ్ళు ఆ కొండ చిలువని తిండితో చంపగలరు. తౌడులాటి వాళ్ళు దానికి ఎర అవుతారు.

ఆకలిని చంపగలిగే శక్తి ఉన్నవాళ్ళలోనూ ఉంది మరొక కొండ చిలువ. అత్యాశ, లోభం, భోగలాలస. అది వారిని తినేస్తుంది. కాని తౌడులాటి వారిని అంత లేదు.

ఉన్నవాడికి మరింత ఉండి, లేనివాడికి మరింత లేకపోవడం సమాజం మొత్తాన్ని చుట్టిన కొండ చిలువ. దీనిని చంపే శక్తి తౌడులాటి, ఆ అమ్మకం పిల్లలాటి వాళ్ళకి న్యాయం చేకూర్చడంలోనే ఉంది. లేనప్పుడు సమాజమే కబళించబడుతుంది.

—రచయిత